

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka IX.

Vydaná dne 6. prosince 1918.

Čís. 56.

**Nařízení úřadu pro národní obranu
v dohodě s úřady pro správu obchodu
průmyslu a živností a pro správu země-
dělství ze dne 30. listopadu 1918
o rozdělení a vydávání demobilisovaných koní
zájemníkům.**

§ 1.

Vojenští koně vracející se následkem demobilisace do státního území budtež dopravováni v Čechách do nemocnic pro koně, pokud se týče shromaždišť koní v Praze, Plzni, Písku, Stodě, Pardubicích, na Moravě v Brně, Olomouci, Přerově, Novém Jičíně, Hodoníně a Uherském Hradišti, ve Slezsku v Hradci u Opavy, mimo to dle potřeby do jednotlivých míst pro zpeněžení koní.

Koně budtež k zamezení dodatečných přesunů do obvodu jednotlivých zemí přidělováni stejnoměrně v počtu odpovídajícím podílu zemí na demobilisovaných koních (§ 3).

Koně pro Slovensko určené budtež zatím umístěni v Hodoníně a Uherském Hradišti, dle potřeby v moravských místech pro zpeněžení koní při hranici moravsko-slovenské. Slovensku přikáže se mimo to na účet jeho podílu (§ 3) koně vojenských oddílů tam postavených i odeslaných po nastoupení normálních poměrů tam demobilisovaní.

§ 2.

Veškerí koně vojenští ve státním území budtež vojenskou správou rozřízeni na tyto kategorie:

- a) koně pro vojenskou správu nepostradatelné,
- b) koně dočasně postradatelné,
- c) koně vůbec postradatelné a koně k válečné službě neschopné.

Koně nepostradatelné podrží zatím vojenská správa, dočasně postradatelné vydá jako koně dovolenecké dle dosavadních předpisů na revers zájemníkům zemědělským i živnostensko-průmyslovým, koně ostatní budtež k úspoře nákladů

vyživovacích co nejrychleji předání zájemníkům za šetření postupu v následujících odstavcích stanoveného. Stejně budiž nakládáno i s koňmi, již postupně přestanou býti pro vojenskou správu nepostradatelní.

§ 3.

Podíl jednotlivých zemí na demobilisovaných koních stanoví se těmito procenty: Čechy 45%, Morava 20%, Slezsko 5%, Slovensko 30%.

§ 4.

Hlavním orgánem rozdělovacím pro celý obvod státní jest ústřední komise pro rozdělování demobilisovaných koní při komisi pro demobilisaci věcnou v Praze, skládající se z referenta pro záležitosti vojenských koní při vrchním vojenském velitelství, přednosty veterinářského odboru téhož velitelství, ze zástupce zemědělského a ze zástupce živnostensko-průmyslového z každé země, a po jednom zástupci jmenovaném společností, jichž prostřednictvím budou koně předáváni zájemníkům (§ 11). Zástupce zemědělského ustanoví za Čechy Zemědělská rada v Praze, za Moravu Zemědělská rada v Brně, za Slezsko předsednictvo České ústřední hospodářské společnosti v Opavě, zástupce živnostensko-průmyslového za Čechy obchodní a živnostenská komora v Praze v dohodě s ostatními komorami v Čechách, za Moravu obchodní a živnostenská komora v Brně v dohodě s obchodní komorou v Olomouci, za Slezsko Ústřední spolek českých živnostníků v Opavě; oba zástupce Slovenska ustanoví Slovenský klub poslanců Národního shromáždění.

§ 5.

Této komisi náleží činiti v souhlasu s vojenským zástupcem zásadní opatření za účelem rozdělování koní a vésti náležitou evidenci.

Komise zvolí ze svého středu předsedu a stanoví si dle potřeby jednací řád.

Výkonnými orgány komise jsou: vojenský zástupce, přednosta veterinářského odboru, referent pro demobilisaci koní při komisi pro demobilisaci věcnou a společností v § 11 uvedené.

§ 6.

Zásadní rozvrh koní na obě skupiny zájemníků: zemědělskou a živnostensko-průmyslovou v obvodu každé země ponechává se dohodě zástupců těchto skupin v ústřední komisi za dotyčnou zem. Nebylo-li by mezi těmito zástupci docíleno dohody, platí klíč: 75% pro skupinu zemědělskou a 25% pro skupinu živnostensko-průmyslovou.

§ 7.

V obvodu Čech, Moravy a Slezska budež přidělování koně do jednotlivých okresů stejnoměrně, a to dle klíče vypočteného na základě poměru počtu koní z jednotlivých okresů k válečným účelům odebraných. Pokud by pro jednotlivou zemi data příslušná nebylo lze včas opatřiti, stanoví klíč ústřední komise po slyšení zástupců dotyčné země.

Stanovení klíče pro rozvrh koní na jednotlivé komitáty slovenské ponechává se zástupcům Slovenska v ústřední komisi.

§ 8.

Rozdělování koní v jednotlivých místech prodejních (nemocnicích pro koně, shromaždištích koní a místech pro zpeněžení koní) přísluší za šetření ustanovení tohoto nařízení a zásadních pokynů komise ústřední místním komisím pro rozdělování koní demobilizovaných. Tyto skládají se z vojenského zástupce pověřeného řízením prodeje (velitel nemocnice), z jednoho zástupce zemědělského a z jednoho zástupce živnostensko-průmyslového. Zástupce zemědělského zvolí místně příslušná hlavní zemědělská korporace (§ 4), zástupce živnostensko-průmyslového v Čechách a na Moravě místně příslušná obchodní a živnostenská komora, pokud se týče průmyslová, obchodní a živnostenská ústředna v Hradci Králové, ve Slezsku Ústřední spolek českých živnostníků v Opavě; na Slovensku ustanoví obojí zástupce Slovenský klub poslanců Národního shromáždění. Za zástupce v komisích budež ustanoveny osoby s přiměřenými odbornými znalostmi bydlící v místě prodejním neb v nejbližším okolí jeho. Za účelem spolupůsobení při rozdělování chovných koní ponechává se Zemským spolkům pro chov koní ustanovit pro tyto komise mimo to svého zástupce rovněž v místě prodejním neb poblíž bydlícího.

§ 9.

Prodeje koní nařizuje referent pro záležitosti koní při vrchním vojenském velitelství a provádí je orgán pověřený správou toho kterého místa prodejního za účasti zvěrolékaře a za šetření veterinářských předpisů o tlumení nákaz zvířecích, které budou vydány ve srozumění s ministerstvem zemědělství v prováděcích naří-

zeních. O prodeji vyrozumí referent pro záležitosti koní při vrchním vojenském velitelství ústřední komisi, členy dotyčné místní komise a dotyčného zástupce zemského spolku pro chov koní.

§ 10.

Odhad koní provádí místní komise v § 8 uvedená; jako podklad odhadu stanoví se pro chovné klisny nejvyšší cena 1000 K, pro koně ostatní 800 K.

Nedocí-li se při odhadu dohody, sluší použiti obdobně ustanovení § 6 zákona o odvodu koní a povozů ze dne 21. prosince 1912, z. ř. č. 235, při čemž všichni tři členové komise (vojenský zástupce, zástupce zemědělský a zástupce živnostensko-průmyslový) fungují jako odhadci.

Rozvrh koní při prodeji na obě skupiny zemědělskou a živnostensko-průmyslovou stanoví se dohodou zástupců obou skupin, nedocílí-li se dohody, losem.

Malí koně vyhradí se hlavně pro spotřebu měst, poněvadž nevyhovují zájemníkům zemědělským.

§ 11.

Veškeré koně chovné a pracovní převezmou za odhadní cenu k rozdělování hlavní okresní zemědělské korporace jednotlivých oblastí, které za tím účelem na základě místních znalostí zjistí ony zájemníky, kteří odvedli koně k účelům válečným a nemohli si zaopatřiti dosud za ně náhrady. Dotyčnou statistiku předloží ústřední komisi (§ 4), která stanoví klíč rozdělování pro jednotlivé oblasti.

Přesuny koní mezi jednotlivými oblastmi jsou jen tehdy přípustny, když přidělený počet koní nebyl rozebrán.

Koně budou vydány jen těm zájemníkům, kteří se zaváží zvláštním reversem, že koní po dobu jednoho roku bez svolení hlavní korporace zemědělské, pokud se týče příslušné obchodní komory nezciží.

Do reversu pojmuti sluší také závazek v příčině zachovávání zvláštních opatření zvěropolicijních, v příčině vzdání se nároku na jakoukoliv náhradu škody oproti státní správě i nároku ze zákonných ustanovení o ručení za vady, jakož i v příčině zaplacení konvenční pokuty ve vyšší odhadní ceny vojenskému úřadu v případě nedodržení záповědi zcizení po dobu jednoho roku.

Dotyčné organisace přejímají záruku za dodržení podmínky v příčině záповědi zcizení.

Dohled přísluší hlavní zemědělské korporaci, pokud se týče příslušné obchodní komory.

Nezištné spolupůsobení hospodářských korporací je žádoucí, aby byl vyloučen jakýkoliv vliv obchodní.

§ 12.

Koně chovní, totiž koně, kteří komisí za účasti zástupce zemského spolku pro chov koní výslovně za koně chovné byli prohlášeni, buďtež předáváni hosp. korporacemi v § 11 jmenovanými chovateli, kteří se zaváží zvláštním reversem, že používají jich budou po 5 let k chovu, při čemž za každé vržené hříbě až do počtu tří nahradí jim stát jednu čtvrtinu kupní ceny. Do reversu sluší pojmuti i ostatní závazky v § 12 uvedené. Dotyčná organisace přejímá záruku za dodržení podmínky v příčině používání koně k chovu.

Dohled přísluší zemským spolkům pro chov koní.

Koně chovní započítají se do kvoty na skupinu zemědělskou vypadající. Hřebci k chovu způsobili buďtež předání hřebeční správě.

§ 13.

Koně jateční odevzdají se za odhadní ceny přímo řezníkům v místě, kde je to neproveditelné, konsumu nejbližších oblastí.

§ 14.

Koně dovolenečtí započítají se do kvoty oné skupiny, které přejímatel náleží.

Vyhrazuje se pozdější době stanovení podmínek, za kterých lze dovolenecké koně vzorným ošetřovateli po určité době přikázati do vlastnictví.

§ 15.

Výsledek prodeje oznámí vojenský orgán jej provádějící prostřednictvím referenta pro záležitosti koní při vrchním vojenském velitelství ústřední komisi za příčinou evidence.

§ 16.

Předpisy pro předávání koní zájemníkům na Slovensku vydány budou dodatečně; do té doby budiž v této zemi postupováno dle předpisů dosud platných o vydávání vojenských koní zájemníkům.

Pokud by i v ostatních zemích neb v jednotlivých obvodech jich bylo provéstí prodeje koní do té doby, než bude lze postupovati dle tohoto nařízení, sluší i v takových případech postupovati dle dosavadních předpisů. Při prodeích těch budiž vedeno v náležitě patrnosti, které skupině a do kterého okresu byli koně předáni.

§ 17.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem svého vyhlášení.

Kramář v. r.
Dr. Stránský v. r.
Dr. Winter v. r.
Stříbrný v. r.
Dr. Soukup v. r.

Dr. Rašín v. r.
Prášek v. r.
Dr. Šrobár v. r.
Dr. Vrbenský v. r.
Staněk v. r.

Čís. 57.

Nařízení ministra pro zásobování lidu československé republiky ze dne 30. listopadu 1918

o zřízení československé komise k hospodaření suchými kořeny čekankovými.

§ 1.

Dosavadní nařízení o obchodu sušenými kořeny čekankovými ze dne 10. března 1917, z. ř. čís. 103 a 8. března 1918, z. ř. č. 88, se mění a doplňují, jak dále uvedeno.

§ 2.

Pro hospodaření sušenými kořeny čekankovými v Praze zřizuje se

Československá komise pro hospodaření sušenými kořeny čekankovými

se sídlem v Praze.

§ 3.

Komise tato skládá se:

I. Ze správní komise čtyřčlenné ze zástupců polí, stran a

II. z komise odborné. Odborná komise se skládá:

- a) z 5 zástupců sušáren čekanky;
- b) z 5 zástupců průmyslu kávových náhražek;
- c) z 5 zástupců spotřebitelů;
- d) ze zástupce rady zemědělské v Praze;
- e) ze zástupce obchodní a živnostenské komory v Praze;
- f) ze zástupce vlády.

Členy správní komise jakož i členy odborné komise pod a)–c) uvedené jmenuje vláda po slyšení zájemníků. Zástupce pod d) a e) uvedené jmenují dotyčné korporace. Členové komisi musí vykonávati svůj úřad osobně.

§ 4.

Správu komise vede:

- a) předseda a 2 náměstkové předsedy;
- b) jednatel;
- c) plná schůze komise.

§ 5.

Volbu předsedy, jeho 2 náměstků a jednatele předsedezme ze svého středu plná schůze komise. Tito činovníci, v plné schůzi komise zvolení, podléhají schválení vlády.

§ 6.

Členové komise jsou — pokud se jejich působnosti v komisi týče — pomocnými orgány veřejné správy státní se všemi právy i povinnostmi služebního postavení veřejných orgánů. Jako takoví budou vzati do služebního slibu.